

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE VERDWAALPLAAG

Jeugdtoneel in zeven taferelen

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3432

PERSONAGES

(15 à 16 spelers)

LIEKE, is verliefd op Ralph :

FLO, is met Vin maar twijfelt aan haar gevoelens :

RALPH, heeft gevoelens voor Lieke :

EMILIO, sportieve kerel :

VIN (Vincent), is al enige tijd gek op Flo – hij is ook ‘de Motman’ :

KONING LEIS, koning met een hoofd vol problemen

GROENE MAN, is helemaal groen en aangekleed met bladeren en klimop :

SNOEPJESMAN, levend snoepje dat snoep uitdeelt aan zijn snoepkar :

RAOUL, rover :

TECLA, rover :

OGIER, rover :

BOS, bosgeest :

DOS, bosgeest :

MOS; bosgeest :

KLOS, bosgeest :

JORINE, blinde vrouw, woont aan de rand van het bos :

(de rollen van Groene man en Snoepjesman kunnen eventueel worden gedubbeld)

DECOR

Basisdecor - zwarte of grijze wanden met bomen en struiken (zetstukken) geschikt volgens het moment van het toneelstuk. Staat in de tekst aangegeven.

Openingsmuziek : Finlandia – Jean Sibelius tijd 9:36

(de zon dringt door de nevels in het woud)

EERSTE TAFEREEL

Lieke – Vin – Ralph – Emilio - Flo

(Ralph en Lieke komen wandelend hand in hand op een kruispunt van wegen)

RALPH : Shit, ik denk dat we verdwaald zijn.

LIEKE : Echt, meen je dat?

RALPH : Al die bomen zien er hetzelfde uit.

LIEKE : Nu je het zegt, het lijkt alsof we hier al geweest zijn.

RALPH : Ik had de wandelkaart moeten meenemen.

LIEKE : Daarvoor is het nu te laat. Ik had het je nog zo gezegd.

RALPH : Sorry, vergeten.

LIEKE : Met sorry komen we niet uit dit bos, amateur.

RALPH : We gingen toch ‘samen’ wandelen?

LIEKE : Wandelen ja, niet verdwalen.

RALPH : Maar snoepje, zo zien we eens de andere kant van het bos.

LIEKE : Jij hebt mooi praten. Straks wordt het donker.

RALPH : Tegen die tijd vinden we wel een knus boshuisje.

LIEKE : Het peperkoekenhuisje van de heks uit Hans en Grietje zeker?

RALPH : *(dreigend)* Jep, met een lelijke rimpelige tovermie die kinderen vetmest om op te eten.

LIEKE : Laat dat, je maakt me bang.

RALPH : Maar schat, het is niet allemaal kommer en kwel. Klein duimpje werd er beter van.

LIEKE : Die had wel een broodkruimeltjesroute zodat hij de weg terugvond.

RALPH : En Belle die vond door te verdwalen haar schone prins.

LIEKE : Dat was eerst een lelijk beest.

RALPH : Het is zoals je het bekijkt.

LIEKE : Ondertussen staan we wel mooi te schilderen. We weten niet waar we zijn of waar naartoe.

RALPH : Geen paniek, meisje. Geniet van de wandeling en van de gezonde lucht.
(ademt diep in)

LIEKE : Wandeling? Het lijkt meer een bedevaart naar Compostella.

RALPH : Niet overdrijven, zoetje. Blijf positief denken.

LIEKE : Zullen we afpotten welke weg we kiezen?

RALPH : Afpotten? Wat is dat nu weer?

LIEKE : Ken jij dan geen aftelrijmpjes? Oma heeft ze me geleerd en zij leerde ze bij de nonnetjes in de kloosterschool.

RALPH : Nee toch, de nonnenacademie.

LIEKE : Meestal eindigde het aftelrijmpje met 'Pot pot pot' en daarom noemen ze dat afpotten.

RALPH : En dat moet helpen om de juiste weg te vinden? Dat geloof je toch zelf niet?

LIEKE : Je moet er in geloven, Ralph. Wie niet gelooft ... euh... (denkt)

RALPH : Vindt de weg naar de camping niet.

LIEKE : (pot de kansen af)

Hinke pinke stompe toren
Koning Filip heeft rooie oren
de eerste minister een lange snuit
Prinses Claire eet beleg met beschuit
daarvan krijgt ze een roze huid
mooier dan een groene puit
met meters lange benen
en gelakte kromme tenen
haar lievelingsdier is een schaap
zoveel mooier dan een aap, snotaap
pot, pot, pot
langs ginder ligt ons lot.
Langs daar.

RALPH : Ben je zeker of is het een gok.

LIEKE : Weet meneer iets beter?

RALPH : Ik geef toe dat mijn richtingsgevoel niet zo best is. Meestal kom ik niet in een bos of er moeten wegwijzers of herkenningspunten zijn.

LIEKE : Ik ben jaloers op mensen met een natuurlijk kompas.

RALPH : De gemakkelijkste oplossing is een gps. Daarop zie je gewoon waar je bent en hoe je moet lopen.

LIEKE : Heb jij zo een ding?

RALPH : Nee maar...

(Ralph ziet Emilio die komt aangelopen – zwetend – in sportoutfit)

LIEKE : Wat is er?

RALPH : De redding is nabij.

LIEKE : Wat een geluk. Hallo!

RALPH : Jij bent zeker op training?

EMILIO : Ik wou gewoon een frisse neus halen. Meestal ren ik tot ik geen adem meer heb en wandel dan terug naar huis. Hier loopt het blijkbaar mis. Plots weet ik niet meer in welke richting de camping ligt. Alles lijkt zo verward.

LIEKE : Zeg niet dat je verdwaald bent.

EMILIO : Sorry, normaal heb ik een goed oriëntatievermogen maar hier weet ik het noorden van het zuiden niet meer.

LIEKE : Mooie toestand.

RALPH : Welkom in het grote verdwaalbos.

EMILIO : Zeg nu niet dat jullie de weg ook niet weten?

(Lieke en Ralph knikken bevestigend)

Shit, mijn vriendin op de camping weet niet eens dat ik weg ben. Ze zal ongerust zijn.

LIEKE : Typisch de mens van vandaag. We hollen maar door zonder te weten waarheen.

EMILIO : Het leven is veel te ingewikkeld geworden.

RALPH : Eén grote doolhof waarin we steeds opnieuw een uitweg moeten zoeken.

LIEKE : Het lijkt alsof we mijlenver van huis zijn maar misschien ligt het vertrekpunt dichterbij dan we denken.

EMILIO : Hoop doet leven, meisje. Welke weg kiezen we?

(Flo en Vin kibbelend op)

FLO : Jij wil het ook altijd beter weten!

VIN : Ik zei dat we beter langs die andere ...

FLO : Hou je kop! Jij denkt dat je perfect bent maar je bent een oen, Vin Brabbelmans. Het is de laatste keer dat ik met jou ben gaan wandelen. Je bent niet te genieten.

VIN : *(steeds grimmiger)* Of jij wel te genieten bent. Madame Weetal!

FLO : Je bent zo dom als een gans.

VIN : Als jij zo slim bent, vertel me dan hoe we moeten gaan.

FLO : Ik ben je stommiteiten beu. Ze zitten me tot hier. *(maakt er een beweging bij)*

VIN : Als er maar iets fout loopt ben jij je oriëntatie kwijt.

FLO : Je bent een irritante kwibus.

VIN : En jij een overgevoelige platvis

(Vin en Flo vechten non-verbaal in stilte verder)

LIEKE : Goeiendag zeg, de liefde druipt er vanaf.

RALPH : Wedden dat het twee nieuwe leden zijn voor de verdwaalclub.

EMILIO : Zou je denken?

VIN : *(slijmend)* Maar zonnetje....

FLO : Niks zonnetje, triestige regenwolk!

VIN : Lieverd toe, laten we...

FLO : Vergeet het! Met jou loop ik hopeloos verloren. Je bent niet eens in staat om een vrouw veilig thuis te brengen.

VIN : *(geërgerd)* Maar Flootje, ik weet hoe we moeten gaan.

FLO : Zeg het dan. We lopen al uren in het rond.

VIN : Niet overdrijven.

FLO : Overdrijven! Het is de derde keer dat we hier langs komen. Je hebt nog twee keuzes. Is dat zo moeilijk? *(gromt en trekt daarbij de onmogelijkste gezichten)*

Wel, wat zal het worden?

VIN : *(ziet de anderen)* Stt! Niet zo luid. Daar zijn mensen.

FLO : En dan?

VIN : Wil je dat ze met ons lachen?

FLO : Ik blijf met jou geen rondjes lopen. Ik vraag hen de weg naar het dorp en of ze camping 'Bosweelde' kennen. Ik ga naar huis.

VIN : En ik dan?

FLO : Dat is mijn probleem niet. Je zei dat je wist hoe je moet gaan. So what?

VIN : En wat als ik dieper en dieper verdwaal in het bos?

FLO : Vraag dan de weg aan de bomen of de paddenstoelen.

VIN : Praten met de bomen? Ben je op je hoofd gevallen?

FLO : Helemaal niet. De Duitse boswachter en schrijver Peter Wohlleben beweert dat bomen met elkaar praten, dat ze vriendschappen sluiten, knuffelen en pijn en angst voelen zoals mensen.

VIN : Hoe mooi! En jij gelooft dat?

FLO : De meeste bomen staan meer dan honderd jaar op dezelfde plaats. Ze zullen wel weten waar ze wonen zeker?

VIN : Ik ben geen elfje dat kan praten met bloemen en planten.

FLO : Nee, jij bent een domme trol. Al wat je niet kan, kun je leren. Misschien kun je de bomen ook vragen of je hun internet mag gebruiken.

VIN : Internet, hallo! Ben je ergens tegenaan gerend?

FLO : Volgens diezelfde boomexpert hebben bomen een eigen 'internet' : het zogenaamde 'Wood Wide Web' waarbij bomen via hun ondergrondse wortels met elkaar communiceren.

(de anderen hebben van op afstand de twee gevolgd en mimisch commentaar gegeven)

VIN : Flo meisje, je zou best eens bij een psychiater passeren. Ik denk dat je een vijs verloren bent.

FLO : Wat!? Denk je dat ik gek ben. *(geeft hem een oplawaai tegen zijn oren)*

RALPH : Oeps, dat gaat niet goed, miserie in de liefde.

LIEKE : Blijkbaar zijn die twee meer kwijt dan alleen de weg.

EMILIO : Hun kaartenhuis staat op instorten.

FLO : Als je denkt dat ik krankzinnig word, adieu! Trek je plan. Ik was al langer van zin om onze relatie te verbreken.

VIN : Maar poepie...

FLO : Zoek je weg zelf, betweter! Saluut.

VIN : Maar zonnetje, we gaan toch niet uit elkaar omdat we verdwaald zijn?

FLO : *(kort)* Ik heb schoon genoeg van je!

VIN : *(slijmend)* Maar poepie please, jij bent mijn kleurpotloodje. Jij brengt kleur in mijn leven.

FLO : Dat is dan spijtig. Voortaan zal je moeten leren leven met monotoon grijs of een nieuw kleurpotlood aanschaffen. Ajuus! *(stapt op de anderen toe)*

VIN : *(kwaad)* Als je maar niet denkt dat ik achter je aan kom rennen.

(Flo doet teken dat hij de pot op kan)

Oké, begrepen. Wat denkt die, dat ik zonder haar niet kan. Dan is ze goed mis. Ik ga op everzwijnen jagen zoals Obelix. Misschien zijn die beesten gewilliger dan vrouwen. *(af langs de andere zijde)*

LIEKE : Je vriend gaat de andere kant uit.

FLO : Correctie, ex-vriend. Laat hem maar lopen. Van mij mag hij ontploffen.

RALPH : Pijnlijk, heel pijnlijk.

FLO : Het was maar een vriendschappelijke relatie, meer niet.

EMILIO : Vrienden praten soms met elkaar maar zijn in gedachten mijlenver van elkaar af.

FLO : Het geeft me de kans om opnieuw te beginnen.

LIEKE : Opnieuw verliefd worden, vlinders voelen in je buik.

RALPH : Verliefd worden is het mooiste wat er is. Samen zingen en horen dat het hemels klinkt.

FLO : Met Vin klonk alles vals.

EMILIO : Tja, samen de juiste toon vinden is natuurlijk de uitdaging.

FLO : Ik heb een punt gezet achter de zangstonde. Nu wil ik naar huis.

RALPH : Weet jij de weg?

FLO : Helemaal niet. We zijn hier al drie keer gepasseerd en we komen altijd terug op dit punt.

LIEKE : Dit punt lijkt behekst.

FLO : Behekst! Doe niet dom. Ik geloof niet in toverkollen en heksen.

EMILIO : Als ik kon toveren toverde ik een wegwijzer.

(spots gaan uit, gongslag en spots terug aan – er staat een wegwijzer met op alle richtingen Rome vermeld)

RALPH : Oeps! Inderdaad een wegwijzer.

LIEKE : Mooie wegwijzer, daar worden we niet wijzer van.

FLO : Ik blijf erbij, dit bos is betoverd of behekst.

EMILIO : Duidelijk is anders. Naar waar moeten we nu?

RALPH : Kon je niets beters toveren?

FLO : Als we de verkeerde kant opgaan blijven we ronddwalen. We moeten niet eens naar Rome. *(of een andere nabije stad)*

LIEKE : Al wegen leiden naar Rome.

EMILIO : Wat doet het ertoe, we zijn toch al verdwaald.

RALPH : Je moet maar denken: we reizen om te leren.

FLO : Reizen om te leren, in dit woud? Heb je nog meer flauwe grapjes?

EMILIO : Wat moeten we in Rome, de paus bezoeken?

LIEKE : Foto's maken, roomijs en spaghetti eten en cappuccino's drinken.

RALPH : Het amfitheater en Circus Maximus bezoeken.

EMILIO : Bedankt, dit bod is één groot circus. Waar moeten we naartoe?

LIEKE : Kies jij maar, Rome, Rome, of Rome?

RALPH : Altijd prijs, spelen maar, beste mensen. Hier ga je nooit met lege handen weg.

FLO : Heel grappig.

EMILIO : Oké, kies jij maar.

FLO : Ikke?

EMILIO : Ja jij. Heeft iemand een blinddoek?

LIEKE : Ik heb een sjaaltje in mijn tas.

EMILIO : Perfect. *(bindt het sjaaltje voor Flo haar ogen en draait ze een paar keer rond)* Wijs nu de richting aan langs waar we moeten gaan?

FLO : O jee, ik ben duizelig.

ANDEREN : Aanduiden! Aanduiden!

FLO : Dan maar daar. *(wijst)*

RALPH : Doe de blinddoek maar af. Jij bent onze gids.

FLO : Ikke?

RALPH : Ja jij, het knapste bosmeisje van heel de streek.

LIEKE : *(beledigd)* En ik dan? Ik dacht dat je voor mij door een vuur zou gaan?

RALPH : Dat is ook zo, schatje.

LIEKE : Veel geblaat en weinig wol. Meneer ziet een niet onaardig poppetje en ik kan gaan stempelen.

RALPH : Maar muizeke, dat was zo niet bedoeld.

LIEKE : *(doet hem na met veel bekkentrekken)* Dat was zo niet bedoeld!

EMILIO : Hallo Pola, gaan we verder of blijven we hier slapen?

FLO : Ik ga al, wie mij lief heeft volg mij. Ik slaap liever in een bed dan tegen een boom.

(Flo begint te zingen en de rest doet mee – marcheren af en zingen samen)

SAMEN : We zijn er bijna, we zijn er bijna maar nog niet helemaal.

We zijn er bijna, we zijn er bijna maar nog niet helemaal.

(Tussenmuziek – lichtsterkte wordt verminderd – komen langs de andere zijde moe en afgepeigerd op – Lieve loopt alleen achter de anderen aan)

LIEKE : Hoe ver is het nog?

EMILIO : Ik heb honger.

RALPH : Ik geef de pijp aan Maarten.

FLO : Wie is Maarten?

RALPH : Wel, als je hem tegenkomt zal je hem zeker herkennen, hij heeft mijn pijp.
(roept) Compagnie halt! Ter plaatse rust. Rust ter plaatse! *(legt zich neer op de grond)* Eindelijk rust. Ik verzet geen voet meer. *(gaat languit neerliggen)*

LIEKE : Tjonge, wat een uitgestrekt bos. Ik wist niet dat een bos zo groot kon zijn. Dit lijkt eindeloos.

EMILIO : We mogen van geluk spreken dat we de wolf van Roodkapje nog niet zijn tegengekomen.

FLO : Een woeste reus of het kasteel van het Beest.

RALPH : Met de herberg 'De Zeven Kabouters' zou ik al tevreden zijn. Ik heb honger als een paard en dorst als een Zwitser.

(Spots gaan uit, gongslag en spots terug aan – er staat een gedekte feesttafel voor een verjaardagsfeest met allerlei lekkers, hoedjes, toeters...)

TWEEDE TAFEREEL

Lieke – Ralph – Emilio – Flo – Stem - Groene Man

LIEKE : Wauw, van een snelle bediening gesproken.

EMILIO : Een gedekte tafel midden in het bos. Men wil blijkbaar een feestje bouwen.

FLO : Hopelijk is ze niet gedekt voor een bende woudrovers.

LIEKE : Stel je voor, Ali Baba en de veertig rovers.

EMILIO : Hallo, er is maar plaats voor vier man. Moet de rest in de bomen zitten misschien?

RALPH : *(zet hoedje op en blaast op een feesttoeter)* Laat het feest maar beginnen.

LIEKE : Een verjaardagsfeest.

EMILIO : Een snoepparty.

FLO : Een bosfuij.

EMILIO : Niks van, een elfenbrunch.

LIEKE : Misschien een pyjama-instuif?

RALPH : *(bitsig)* Zeker geen verlovingsfeest.

LIEKE : *(steekt haar tong naar hem uit)* Zolang het maar geen alientreffen of een heksenreünie is.